

Vlaanderen
is materiaalbewust

Tarieven en capaciteiten voor storten en verbranden Actualisatie tot 2014

SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER

OVAM

Tarieven en capaciteiten voor storten en verbranden - Actualisatie tot 2014

Documentbeschrijving

1. *Titel publicatie*
Tarieven en capaciteiten voor storten en verbranden - Actualisatie tot 2014

2. *Verantwoordelijke Uitgever*
Danny Wille, OVAM, Stationsstraat 110, 2800 Mechelen
3. *Wettelijk Depot nummer*
D/2015/

4. *Aantal bladzijden*
39
5. *Aantal tabellen en figuren*
17 tabellen en 12 figuren

6. *Prijs**
/
7. *Datum Publicatie*

8. *Trefwoorden*
storten, verbranden, tarieven, capaciteiten, aanvoer

9. *Samenvatting*
Deze publicatie is het resultaat van een marktstudie over storten en verbranden. De studie wordt jaarlijks geactualiseerd op basis van een enquête. Het onderwerp van de studie zijn de stortplaatsen categorie 1, 2 en 3, en de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval en voor bedrijfsafvalstoffen, die afval van derden verwerken. Voor het huishoudelijk en categorie 2-bedrijfsafval wordt een analyse gemaakt van de restcapaciteiten.

10. *Begeleidingsgroep en/of auteur*
OVAM: Michèle Kuppens, Luk Umans, Lieve De Greeff, Walter Werquin, Bart Vangilbergen.

11. *Contactperso(o)n(en)*
Afval- en materialenbeheer, Luk Umans (verbranden), Michèle Kuppens (storten).

12. *Andere titels over dit onderwerp*
De edities van de vorige jaren.

Gegevens uit dit document mag u overnemen mits duidelijke bronvermelding.

De meeste OVAM-publicaties kunt u raadplegen en/of downloaden op de OVAM-website: <http://www.ovam.be>

Inhoudstafel

1	Inleiding	7
1.1	Doel van het onderzoek	7
1.2	Voortzetting van de studie over voorgaande jaren	7
1.3	Gehanteerde begrippen	8
2	De tarieven voor storten en verbranden	9
2.1	Verbrandingsinstallaties uitsluitend vergund voor de verbranding van bedrijfsafvalstoffen	9
2.1.1	Aanvoer	9
2.2	Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2- bedrijfsafvalstoffen	10
2.2.1	Situering	10
2.2.2	Capaciteit, aanvoer en bezetting van de verbrandingsinstallaties in Vlaanderen	11
2.2.3	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort	12
2.2.4	Aanvoer uit andere gewesten en het buitenland	13
2.2.5	Tarieven	13
2.3	Voorbehandelingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2- bedrijfsafvalstoffen	16
2.4	Stortplaatsen categorie 1	17
2.4.1	Situering	17
2.4.2	Capaciteit en aanvoer	17
2.4.3	Verdeling van de categorie 1-aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst	19
2.4.4	Tarieven	20
2.5	Stortplaatsen categorie 2 voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen – Stortplaatsen categorie 2 voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen	21
2.5.1	Situering	21
2.5.2	Restcapaciteit en aanvoer voor Vlaanderen	22
2.5.3	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort	24
2.5.4	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst	27
2.5.5	Tarieven	29
2.6	Stortplaatsen categorie 3	31
2.6.1	Situering	31
2.6.2	Capaciteit en aanvoer	31
2.6.3	Tarieven	32
3	Besluit: het verwerken op categorie 2 H&VBA-stortplaatsen en in verbrandingsinstallaties in 2014	33
Bijlage 1:	Lijst van tabellen	37
Bijlage 2:	Lijst van figuren	39

1 Inleiding

1.1 Doel van het onderzoek

Dit document is het resultaat van een onderzoek naar de marktsituatie van de afvalstoffenverwerking in Vlaanderen op basis van een jaarlijks wederkerende enquête gericht tot alle vergunde uitbaters van stortplaatsen en verbrandingsinstallaties die afvalstoffen van derden aanvaarden. Een degelijke analyse van het beleidsveld vormt de basis voor elke concrete beleidsvoering.

In het bijzonder kadert het onderzoek in het Uitvoeringsplan milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen, dat voorziet in de programmering van de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen die worden verwijderd in dezelfde inrichtingen, met name categorie 2-stortplaatsen en verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Het plan stelt een strikte opvolging voorop van het marktgebeuren. Restcapaciteiten, aanvoer, tarieven, marktverdeling,... vormen de basis voor de verdere afstelling van het uitvoerend beleid.

In de periode 2011-2012 werd door de OVAM (in overleg met de sector) een toekomstvisie uitgewerkt voor de rol van de stortplaatsen in het materialenbeleid. Deze visienota werd goedgekeurd door de minister op 19 oktober 2012.

Hierbij werd er voor gekozen om op heden geen bijkomende stortcapaciteit meer toe te laten op nieuwe locaties (waar nog geen vergunde categorie 1- of 2-stortplaats in exploitatie is). Een uitbreiding op bestaande locaties wordt niet uitgesloten, maar elke aanvraag zal beoordeeld worden ten opzichte van de reeds beschikbare stortcapaciteit binnen elke stortplaatscategorie. De categorie 2-stortplaatsen voor niet-gevaarlijke anorganische bedrijfsafvalstoffen (NGABA) en de categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen (H&VBA) worden samen beschouwd als één categorie, namelijk de categorie 2-stortplaatsen.

De kennis van de economische aspecten van het afvalgebeuren is nuttig voor alle actoren die daarbij betrokken zijn, de afvalproducenten, ophalers en verwerkers en de overheid, bij het nemen van maatregelen die interveniëren in het marktgebeuren.

1.2 Voortzetting van de studie over voorgaande jaren

Dit document moet gelezen worden als een actualisatie van en aanvulling op het gelijknamige document "Tarieven voor storten en verbranden, evolutie, huidige situatie en prognose" van de OVAM, over de jaren 1992 tot en met 2009. Dezelfde terminologie en indeling worden hernomen, tenzij expliciet anders bepaald. De belangrijkste bepalingen, nodig voor de juiste interpretatie van de gegevens, worden hierna herhaald.

Tot 2009 werd een uitgebreid document opgesteld. Vanaf verwerkingsjaar 2010 wordt er een beknopte versie van dit document opgesteld. Deze werkwijze moet toelaten om sneller gegevens te verwerken en invulling te geven aan de specifieke wensen van de gebruikers van de gegevens.

De edities sinds 2010 verschillen ook van de vorige edities wat betreft de specifieke verbrandingscapaciteit voor huishoudelijke afvalstoffen en gemengde bedrijfsafvalstoffen, vermits de totale verwerkingscapaciteit voor deze afvalstoffen sinds enkele jaren significant uitgebreid is. In het verleden werden enkel de huisvuilverbrandingsinstallaties besproken, maar met de realisatie van drie bijkomende verbrandingsinstallaties (waarin ook voorbehandelde

huishoudelijke afvalstoffen en gemengde bedrijfsafvalstoffen worden verwerkt) is de verwerkingscapaciteit binnen de Vlaamse context beduidend toegenomen sinds 2006.

1.3 Gehanteerde begrippen

De meeste begrippen die in deze publicatie worden gebruikt voor het benoemen van afvalstoffen en installaties zijn deze zoals ze in de wetgeving zijn bepaald. Waar afwijkende omschrijvingen gelden wordt dit in de tekst aangegeven.

Aanvullend worden in deze publicatie volgende begrippen gehanteerd die in de wetgeving niet eenduidig zijn bepaald:

- Categorie 1-stortplaats: stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen
- Categorie 2-NGABA stortplaats: stortplaats voor niet-gevaarlijke anorganische bedrijfsafvalstoffen
- Categorie 2-H&VBA stortplaats: stortplaats voor huishoudelijke en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen
- Categorie 3-stortplaats: stortplaats voor inerte afvalstoffen
- Huishoudelijk en categorie 2-bedrijfsafval: de afvalstoffen die verwerkt worden in de verbrandingsovens voor huishoudelijke afvalstoffen en op de categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen;
- Recyclageresidu's: afvalstoffen waarvoor een verminderde milieuheffing als "recyclageresidu" van toepassing is;
- Hoog-calorisch afval: afvalstoffen met een calorische waarde van meer dan 13 MJ/kg;
- Laagcalorisch afval: afvalstoffen met een calorische waarde die minder dan 13 MJ/kg bedraagt.

2 De tarieven voor storten en verbranden

Het bedrag dat betaald wordt aan uitbaters van afvalverwerkingsinrichtingen is de som van het verwerkingstarief, vermeerderd met de milieuheffing, eventueel aangevuld met gemeentelijke opcentiemen en BTW. Daarnaast is er ook nog een eventuele meerkost afhankelijk van het fiscaal statuut van de heffing in hoofde van de heffingsplichtige.

Alle tarieven zijn net als in vorige rapporten opgenomen exclusief BTW, exclusief milieuheffing (en eventueel fiscale meerkosten) en gemeentelijke opcentiemen.

2.1 Verbrandingsinstallaties uitsluitend vergund voor de verbranding van bedrijfsafvalstoffen

2.1.1 Aanvoer

Bedrijf	Locatie	Afvalstof	Totale hoeveelheid (ton)
Indaver	Antwerpen	Dierlijke bijproducten	263
Indaver	Antwerpen	Slib	3 745
Indaver	Antwerpen	Gevaarlijk afval	118 218
Indaver	Antwerpen	Ander medisch afval	11 454
Indaver	Antwerpen	Ander hoogcalorisch niet-gevaarlijk afval	14 638
Indaver	Antwerpen	Verontreinigd behandeld houtafval	15
Solvin	Antwerpen	Gevaarlijk afval (chloorhoudend)	10 382
Aquafin	Brugge	Waterzuiveringsslib	106 426
Electrabel	Rodenhuize	Biomassa – houtpellets	498 910
E.ON Generation	Genk	Houtafval	92 967
Electrawinds – Biomassa	Oostende	Plantaardige oliën en vetten	147
Electrawinds – Biomassa	Oostende	Dierlijke vetten	9 952
Electrawinds Greenpower	Oostende	Dierlijke vetten	6 166
Rendac	Denderleeuw	Dierlijke vetten	22
Stora Enso (WBO 1)	Gent	Niet verontreinigd behandeld Houtafval	87 983

Bedrijf	Locatie	Afvalstof	Totale hoeveelheid (ton)
VPK Paper Oudegem Papier	Dendermonde	Afval van de recyclage activiteit	34 662
Unilin	Oostrozebeke	Houtafval	21 479
Unilin 1)	Wielsbeke	Niet verontreinigd behandeld houtafval	28 706
Unilin 2)	Wielsbeke	Niet verontreinigd behandeld houtafval	17 084
4Hamcogen	Ham	Biomassa-afval (onbehandeld houtafval)	118 614
A & S energie	Oostrozebeke	Niet verontreinigd behandeld houtafval	180 310
Norbord	Genk	Biomassa	42 224
Norbord	Genk	Houtafval	10 000
Norbord	Genk	Biomassa-afval	17 751

Tabel 1: Verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafval van derden. Situatie 2014

In vergelijking met de tabel uit de voorgaande editie zijn een aantal installaties niet meer opgenomen. Electrabel besliste om de elektriciteitsproductie in Kluisbergen vanaf maart 2013 definitief stil te leggen. Als gevolg van onduidelijkheid over het al dan niet verkrijgen van groenestroomcertificaten in de productie-eenheid van Rodenhuize legde Electrabel deze eenheid tijdelijk stil, vandaar dat er minder houtpellets verbruikt werden in vergelijking met voorgaande jaar.

2.2 Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen

2.2.1 Situering

Het Vlaams Gewest telde in 2014 tien verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Daarvan zijn er enerzijds acht intercommunale uitgebate installaties, anderzijds de installatie van de nv DALKIA te Knokke-Heist en de installatie van de nv Indaver te Beveren. Naast huishoudelijk afval wordt in deze installaties ook bedrijfsafval (en in mindere mate ook slib en niet risicohoudend medisch afval) verwerkt.

Het Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 voorzag geen bijkomende roosterovenverbrandingscapaciteit, maar plande wel een realisatie van mechanisch-biologische verwerkingstechnieken (MBT). De enige installatie die gerealiseerd werd in het kader van dat uitvoeringsplan, was deze van IOK/Ivarem in Geel.

Sinds 2006 zijn er in Vlaanderen ook enkele bijkomende verbrandingsinstallaties gerealiseerd voor het verwerken van bedrijfsafvalstoffen. Deze installaties verbranden voornamelijk hoogcalorisch afval en slib. Strikt genomen verwerken deze installaties andere afvalstromen dan de huisvuilverbrandingsinstallaties, maar in relatie tot het afvalbeleid dat gericht is op het realiseren van een verbeterde verwerkingshiërarchie zijn deze installaties wel relevant en worden ze vanaf de editie over 2010 mee opgenomen in dit hoofdstuk. Het zijn de installaties van SLECO (Beveren), Biostoom Oostende en WBO II van Stora Enso (Gent).

De grootte van de bestaande verbrandingsinstallaties op Figuur 1 wordt bepaald door de jaarlijkse capaciteit in ton.

Figuur 1: Verwerkingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2014

2.2.2 Capaciteit, aanvoer en bezetting van de verbrandingsinstallaties in Vlaanderen

Naam	Capaciteit bij 10 GJ/ton	Aanvoer (ton/j)	% benutte capaciteit
IVAGO	99 500	101 575	102
IMOG	84 000	62 126	74
INDAVER	382 000	404 348	106
ISVAG	158 000	145 518	92
IVBO	206 500	162 797	79
IVM	104 000	95 152	91
IVOO	77 000	63 351	82
MIROM	68 000	65 655	97
DALKIA	33 000	32 665	99
BIONERGA	89 000	98 706	111
TOTAAL	1 300 000	1231 893	95

Tabel 2: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Situatie 2014

De capaciteit van een verbrandingsinstallatie in ton is niet eenduidig uit te drukken, omdat deze afhankelijk is van de calorische waarde van de verbrande afvalstoffen. De in bovenstaande tabel vermelde capaciteit is de berekende capaciteit bij 10 GJ/ton en bij een normale beschikbaarheid van 90 %, zoals opgenomen in het Uitvoeringsplan Milieuverantwoord Beheer van Huishoudelijke afvalstoffen (UMBHA). In de mate dat een huisvuilverbrandingsinstallatie gemiddeld bij een andere stookwaarde werkt of dat de installatie meer of minder (bijvoorbeeld door langere stilstand door onderhoud) uren in bedrijf was, kan de werkelijke hoeveelheid verbrand afval hiervan verschillen. Indien in de toekomst door verder doorgedreven selectieve inzameling van afvalstoffen de calorische waarde van het afval zou stijgen, kan dit wel betekenen dat de capaciteit (uitgedrukt in verwerkt tonnage afval) zou kunnen verminderen.

De totale theoretische verbrandingscapaciteit in Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties bij een stookwaarde van 10 GJ/ton bedroeg in 2014 1 300 000 ton. Er werd in de tien verbrandingsinstallaties 1 231 893 ton verbrand, dit is 95 % van de theoretische capaciteit. Opvallend is dat ook dit jaar een aantal installaties, namelijk IVAGO, Indaver en Bionerga, hun capaciteit voor minstens 100 % benutten. Ze werkten in werkelijkheid bij een lagere stookwaarde of waren meer bedrijfsuren operationeel dan in de capaciteitsberekening werd aangenomen. Hierdoor is hun werkelijke capaciteit hoger dan de waarde vermeld in tabel 2.

In Tabel 3 zijn de specifieke installaties voor bedrijfsafval die relevant zijn binnen het afvalbeheer voor huishoudelijk afval en gemengd bedrijfsafval meegenomen. Door een verhoogde aanvoer van afvalstoffen, het aanwenden van afvalstoffen met een lagere calorische inhoud (en hierdoor verhoogde doorzet van afval in de installatie), een betere menging van de afvalstoffen vooraleer ze in de verbrandingshaard ingezet worden en meer beschikbare verwerkingsuren is de verbrande hoeveelheid afval in deze installaties opnieuw gestegen : Gezamenlijk over de drie installaties werd in 2014 ten opzichte van 2013 3,5 % meer verwerkt.

Naam	Capaciteit	Verbrande hoeveelheden (ton)
SLECO	466 000 *	611 887
BIOSTOOM	180 000	160 823
STORA ENSO (WBO 2)	300 000**	306 034

Tabel 3: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2014

* de vergunde capaciteit heeft betrekking op slib en HCA. Dit is uitgedrukt in ton, momenteel is de installatie echter vergund op basis van calorische inhoud van het afval, waardoor ook effectief meer verwerkt wordt.

** de vergunde capaciteit gaat uit van 50 % houtafval; 50 % RDF (= refused derived fuel) bij maximale verwerkingscapaciteit; Stora Enso verbrandt echter afval in functie van de energiebehoefte van de papierfabriek.

2.2.3 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort

	Tonnage	Percentage
Huisvuil, grofvuil en gemeentevuil	814 646	35,18
Niet gevaarlijke hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen	650 152	28,08
Niet gevaarlijke laagcalorische bedrijfsafvalstoffen	334 948	14,47
Vast niet-risicohoudend medisch afval	13 139	0,57
Recyclageresidu's	688	0,03
Shredder en PSTshredderafval	11 276	0,49
RWZI-slib	126 810	5,48
Ander niet gevaarlijk slib	79 851	3,45
Andere afvalstoffen (vnl. houtafval)	282 127	12,19
Totaal	2 315 354	100

Tabel 4: Verdeling aanvoer naar de afvalverbrandingsinstallaties volgens afvalsoort (in ton). Situatie 2014

De hoeveelheid slib die hier wordt weergegeven, is slechts een deel van de totale hoeveelheid verbrand slib in het Vlaamse Gewest. Slib dat verbrand werd in de draaitrommelovens van Indaver te Antwerpen of in de verbrandingsinstallatie van Aquafin te Brugge is hier niet in rekening gebracht (zie tabel 1).

In Tabel 4 zijn de absolute en relatieve aandelen van de verschillende afvalfracties in de capaciteiten opgenomen. Meer dan de helft van de hier beschouwde capaciteit wordt ingevuld

door huishoudelijk afval en niet-gevaarlijk laagcalorisch bedrijfsafval. Die situeert zich voornamelijk in de huisvuilverbrandingsinstallaties. Het niet-gevaarlijk laagcalorisch bedrijfsafval is in grote mate bedrijfsafval dat vergelijkbaar is met huishoudelijk afval. Het hoogcalorisch afval (HCA) wordt grotendeels verwerkt in de specifieke installaties voor bedrijfsafvalstoffen; een belangrijk aandeel van dit HCA is voorbehandeld RDF (refused derived fuel). RDF is afval dat specifiek is voorbehandeld met het oog op thermische toepassing; dit door middel van het verwerken van het afval tot een bepaalde stukgrootte of energiepellet, na voorafgaande uitsortering van een aantal materialen die voor recycling in aanmerking komen.

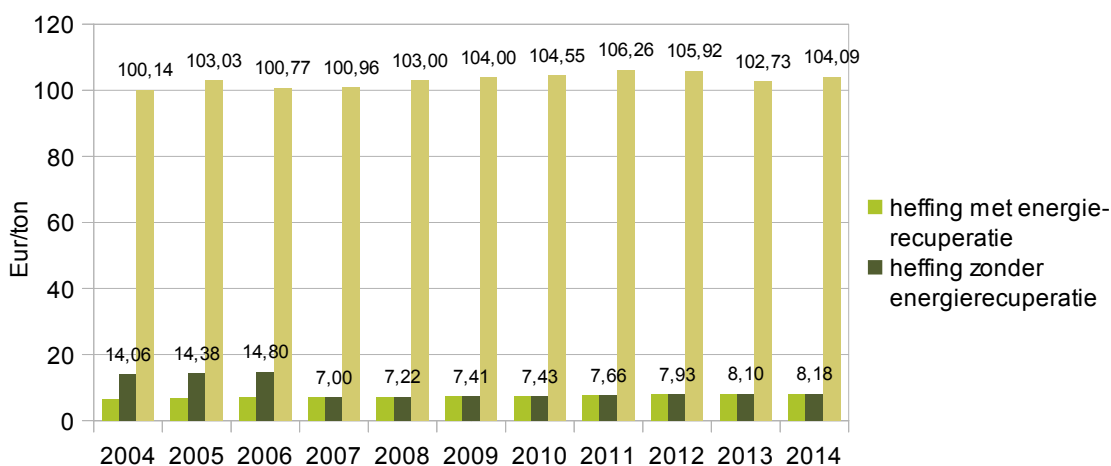
Ten opzichte van voorafgaande jaren is de hoeveelheid huishoudelijk afval ongeveer hetzelfde gebleven. De hoeveelheid "andere afvalstoffen" (vnl. houtafval) is opnieuw beduidend toegenomen, terwijl de hoeveelheden slib die in deze installaties verbrand werden verminderd zijn. De hoeveelheden shredderafval en PST-shredderafval met bestemming verbrandingsinstallaties zijn – hoewel de absolute verbrande hoeveelheden momenteel nog marginaal zijn – met meer dan 50% toegenomen.

2.2.4 Aanvoer uit andere gewesten en het buitenland

In 2014 werd er in de huisvuilverbrandingsinstallaties en in de drie installaties voor bedrijfsafval 40 256 ton aangevoerd uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 16 613 ton uit Wallonië en 111 705 ton uit het buitenland. Het merendeel van de aanvoer uit de andere gewesten betreft hoogcalorisch of laagcalorisch bedrijfsafval. Verder werd er ook een beperkte hoeveelheid slib vanuit Wallonië geïmporteerd. De invoer vanuit het buitenland betreft voornamelijk houtafval en is toegenomen ten opzichte van het voorgaand jaar.

2.2.5 Tarieven

2.2.5.1 Tarieven voor huishoudelijke afvalstoffen

Figuur 2: Tariefevolucie voor huishoudelijke afvalstoffen in verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Situatie 2014

Voor huishoudelijke afvalstoffen die verbrand worden in een installatie van een intergemeentelijke vereniging zijn twee soorten tarieven te onderscheiden, met name het tarief voor de gemeenten die vennoot zijn van de intergemeentelijke vereniging, en dat voor de gemeenten die niet tot de intergemeentelijke vereniging behoren.

Het tarief voor de verbranding van “huisvuil, grofvuil en gemeentevuil” bedraagt gemiddeld 104 EUR/ton, variërend van 60 tot 130 EUR/ton. Het gemiddelde tarief ligt licht lager dan het tarief van het voorgaande jaar.

2.2.5.2 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen

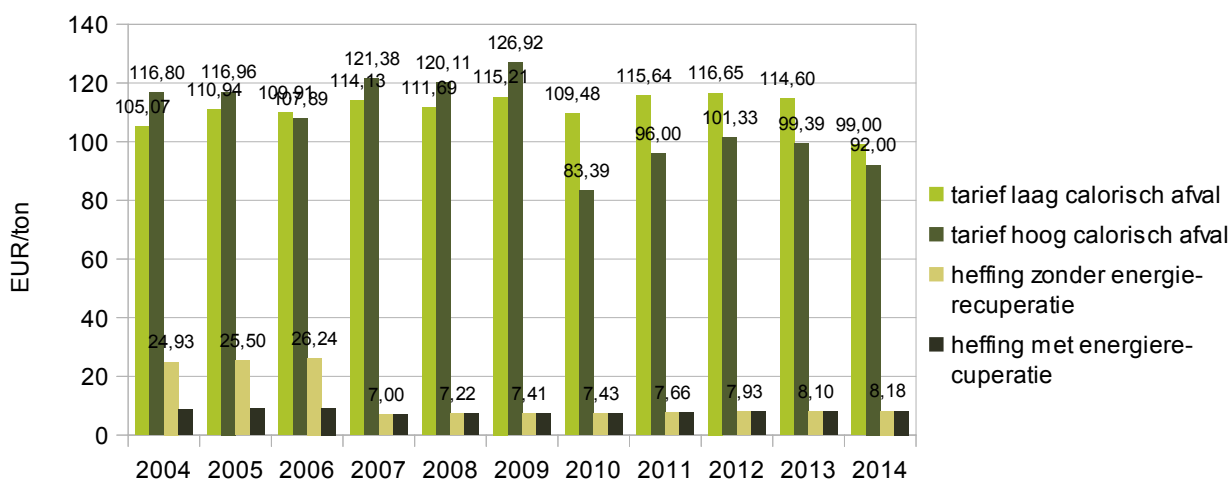
Binnen de verbrandingstarieven voor bedrijfsafvalstoffen onderscheidt men tarieven voor laagcalorisch afval, hoogcalorisch afval, tarieven voor vast niet-risicohoudend medisch afval, waterzuiveringsslib en recyclageresidu's. Dit tariefverschil wordt door de exploitant zelf gehanteerd. Het gehanteerde tarief is o.a. afhankelijk van de aard, samenstelling, verontreiniging, uniformiteit en hoeveelheid van het aangeboden afval.

2.2.5.2.1 Tarieven voor laag- en hoogcalorisch afval

De capaciteit van een afvalverbrandingsinstallatie, uitgerust met roosteroventechnologie, is afhankelijk van de thermische en mechanische begrenzingen. Verbranden van hoogcalorisch afval houdt in dat er minder massa per doorzettijd kan verbrand worden in deze traditionele huisvuilverbrandingsinstallatie. Wervelbedverbrandingsinstallaties maken vaak gebruik van een mengsel van hoogcalorisch en laagcalorisch afval, alsook slib.

Uit de cijfers blijkt dat de verwerking van hoogcalorisch afval in de periode 2007-2010 duurder was dan die van laagcalorisch afval. Door de ingebruikname van nieuwe verwerkingscapaciteiten (SLECO, Electrawinds Biostoom, Stora Enso) kwam hier verandering in vermits deze nieuwe installaties ontworpen werden om ook hoogcalorische afvalstoffen te verbranden. Deze installaties zorgen al dan niet zelf voor de ideale (calorische) mix aan te verwerken afval, hetgeen een voorbereidingskost impliceert die in het gehanteerde verbrandingstarief tot uiting komt.

Bovendien speelt het invullen van een energiebehoefte en de energie-efficiëntie een grotere rol dan in het verleden; hierdoor hanteren deze bedrijven vaak ook andere tarieven.

Figuur 3: Tariefevolentie voor bedrijfsafvalstoffen in verbrandingsinstallaties. Situatie 2014

* de gegevens tot 2009 bestaan enkel uit de 10 huisvuilverbrandingsinstallaties; sinds 2010 zijn de drie installaties die bedrijfs-afvalstoffen verbranden opgenomen. Bijgevolg kunnen de prijzen tussen 2010 en de voorgaande jaren niet vergeleken worden.

Voor het verwerken van 1 ton laagcalorische bedrijfsafvalstoffen moest je in 2014 gemiddeld 99 EUR/ton betalen, exclusief milieuheffingen. Voor hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen bedroeg het tarief gemiddeld 92 EUR/ton.

Met uitzondering van de installatie van ISVAG hebben alle huisvuilverbrandingsinstallaties eveneens bedrijfsafvalstoffen verbrand.

2.2.5.2.2 Tarieven voor vast niet-risicohoudend medisch afval

Alleen het vast niet-risicohoudend medisch afval mag verbrand worden in bepaalde huisvuilverbrandingsinstallaties. Het risicohoudend ziekenhuisafval moet verbrand worden in installaties die hier specifiek voor vergund zijn zoals de DTO's van Indaver te Antwerpen (zie tabel 1).

Zes huisvuilverbrandingsinstallaties hebben in de loop van 2014 vast niet-risicohoudend medisch afval verbrand. In totaal gaat het om 13 139 ton. Gemiddeld bedraagt het verbrandingstarief 124 EUR/ton.

2.2.5.2.3 Tarieven voor de recyclageresidu's

De verbrandingsinstallaties melden dat ze in 2014 688 ton brandbare recyclageresidu's hebben verbrand. De totale hoeveelheid verbrande recyclageresidu's ligt hoger, maar zij werden door sommige exploitanten gerapporteerd onder de term "hoogcalorisch" of "laagcalorisch" bedrijfsafval. Bovendien wordt een deel van de recyclageresidu's sinds 2012 ook onder shredderafval en PST-shredderafval gerapporteerd, nl. 11 276 ton in 2014.

2.2.5.2.4 Tarieven voor het niet-gevaarlijk RWZI-slib

In 2014 werd er in twee verbrandingsinstallaties niet-gevaarlijk RWZI-slib verbrand. Het gaat hier om 126 810 ton. Het overgrote deel werd verwerkt in de wervelbedverbrandingsinstallatie van SLECO. Vermits dit slechts door twee installaties werd gerapporteerd, worden hier geen tarieven vermeld.

2.2.5.2.5 Tarieven voor het ander niet-gevaarlijk slib

Er werd ook 79 851 ton ander niet-gevaarlijk slib (afkomstig van derden) verbrand. Vermits dit slechts door een installatie werd gerapporteerd, worden hier geen tarieven vermeld.

2.3 Voorbehandelingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen

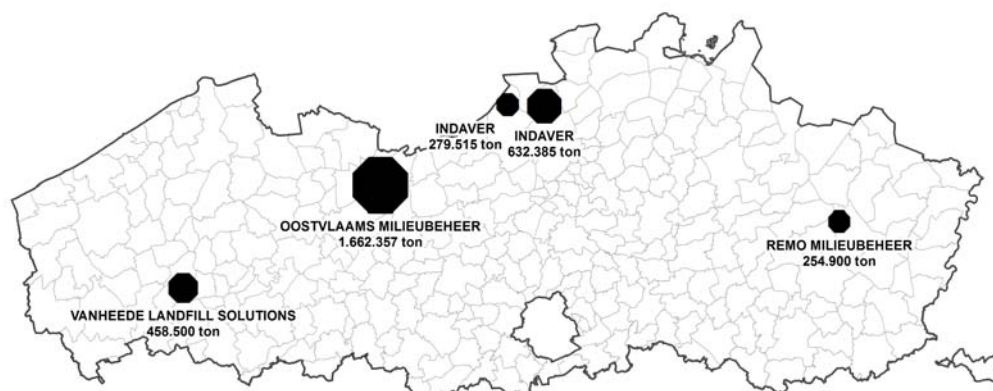
De enige afvalscheidingsinstallatie die momenteel in Vlaanderen in werking is, is een samenwerking van de Mechelse intergemeentelijke vereniging IVAREM en de Kempische intergemeentelijke vereniging IOK. In deze installatie wordt in principe al het huishoudelijk afval en hiermee vergelijkbaar categorie 2-bedrijfsafval van de Mechelse en Kempische regio verwerkt volgens de techniek van biologisch drogen en mechanisch scheiden. De installatie heeft een capaciteit van 150 000 ton.

De totale aanvoer in 2014 bedraagt 100 254 ton. Er werd 69 527 ton huishoudelijk afval en 30 727 ton bedrijfsafval verwerkt bij IOK/IVAREM. De installatie produceert een RDF dat op haar beurt in een verbrandingsinstallatie voor HCA wordt verbrand.

2.4 Stortplaatsen categorie 1

2.4.1 Situering

Categorie 1-stortplaatsen zijn uitsluitend bestemd voor gevaarlijke afvalstoffen. Het Vlaamse Gewest telde in 2014 vijf vergunde categorie 1-stortplaatsen: Indaver-Antwerpen, Indaver-Beveren, Remo, Oost-Vlaams Milieubeheer (OVMB) en Vanheede Landfill Solutions (Figuur 4). De grootte van het symbool zoals weergegeven op figuur 4 staat in verhouding tot de restcapaciteit op 31 december 2014.

Figuur 4: Restcapaciteit vergunde categorie 1-stortplaatsen. Situatie eind 2014.

Daarnaast zijn er nog een aantal bedrijfsgebonden categorie 1-stortplaatsen vergund die alleen worden gebruikt voor afvalstoffen afkomstig van eigen bedrijvigheid. Zij vallen buiten het onderzoeksgebied van deze publicatie.

2.4.2 Capaciteit en aanvoer

Naam	Restcapaciteit (m ³) categorie 1-stortplaats	Dichtheid (ton/m ³)	Berekende restcapaciteit (ton)
INDAVER-BEVEREN	279 515	1	279 515
INDAVER-ANTWERPEN	421 590	1,5	632 385
OVMB nv	1 385 298	1,2	1 662 357
REMO nv	254 900	1	254 900
Vanheede Landfill Solutions	350 000	1,31	458 500
Totaal	2 691 303		3 287 657

Tabel 5: Restcapaciteit op de categorie 1-stortplaatsen op 31 december 2014.

De totale vergunde restcapaciteit op 31 december 2014 op de categorie 1-stortplaatsen bedraagt ongeveer 2,7 miljoen m³ of ca 3,3 miljoen ton. Dit is ca. 314 821 m³ minder dan eind 2013.

De categorie 1-stortcapaciteit van de nv Vanheede (vegund in 2013) is op heden nog niet operationeel. Deze capaciteit zal in een aparte cel, die volledig gescheiden is van de categorie 2-stortplaats, aangelegd worden. Op deze categorie 1-stortplaats zullen slechts vier gevaarlijke afvalstromen aanvaard worden, namelijk: geïmmobiliseerd afval, geïmmobiliseerde vrije asbestvezels, gevaarlijk vliegias en niet-reinigbare gronden afkomstig van bodemsaneringen.

Aard van de afvalstof	Hoeveelheid categorie 1-stortplaats
Niet gevaarlijk slib	115
Bodemas	32 312
Vliegias	7 878
Verontreinigde grond (van bodemsanering)	54
Residu van grondreinigingscentra	0
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	18 761
Ander gevaarlijk, niet-gesolidificeerd afval (zoals ovenpuin, filterkoeken)	1 303
Ander gevaarlijk gesolidificeerd afval	199 804
Asbestcementafval	94 367
Ander asbesthoudend afval	46 252
Ander (zand van de asbehandelinginstallatie van Indaver)	29 174
Totaal	430 020

Tabel 6: De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen in ton.

De aanvoer is hierboven opgesplitst in een aantal specifieke afvalstromen. Alles samen werd in 2014 430 202 ton gestort op categorie 1-stortplaatsen. De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen is in 2014 gestegen met 61 860 ton ten opzichte van in 2013.

Dit is enerzijds te wijten aan de sterk verhoogde aanvoer van asbestcementafval op de vier categorie 1-stortplaatsen (nl. 35 820 ton meer dan in 2013). Anderzijds is er een sterke stijging van de aanvoer van ander asbesthoudend afval (nl. 30 755 ton meer dan in 2013) die zich voordoet bij OVMB en die afkomstig is van een ambtshalve sanering van OVAM en de nv Eternit in Kapelle-op-den-Bos en omliggende gemeenten. Daarnaast is ook de aanvoer van bodemas (afkomstig van de draaitrommeloven) sterk gestegen bij de nv Indaver te Antwerpen (nl. 28 879 ton meer dan in 2013). Een vergelijking van de jaarlijkse aanvoer met enerzijds de in exploitatie zijnde capaciteit en anderzijds de vergunde capaciteit die nog niet ingericht is, laat toe te besluiten dat er op de categorie 1-stortplaatsen eind 2014 nog stortcapaciteit voorhanden is voor de komende 7,6 jaar.

2.4.3 Verdeling van de categorie 1-aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst

Aard van het te storten afval	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
Niet gevaarlijk slib	115	0	0	115
Bodemas	32 312	0	0	32 312
Vliegassen	7 878	0	0	7 878
Verontreinigde grond	54	0	0	54
Residu van grondreinigingscentra	0	0	0	0
Shredderafval	0	0	0	0
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	18 761	0	0	18 761
Ander gevaarlijk, niet-gesolidificeerd afval	1 303	0	0	1 303
Ander gevaarlijk gesolidificeerd afval	176 080	0	23 724	199 804
Vliegassen	7 878	0	0	7 878
Asbesthoudend afval + asbestcement-afval	135 590	407	4 622	140 619
Ander (zand van de asbehandelinginstallatie van Indaver)	29 167	0	7	29 174
Totaal	401 260	407	28 353	430 020

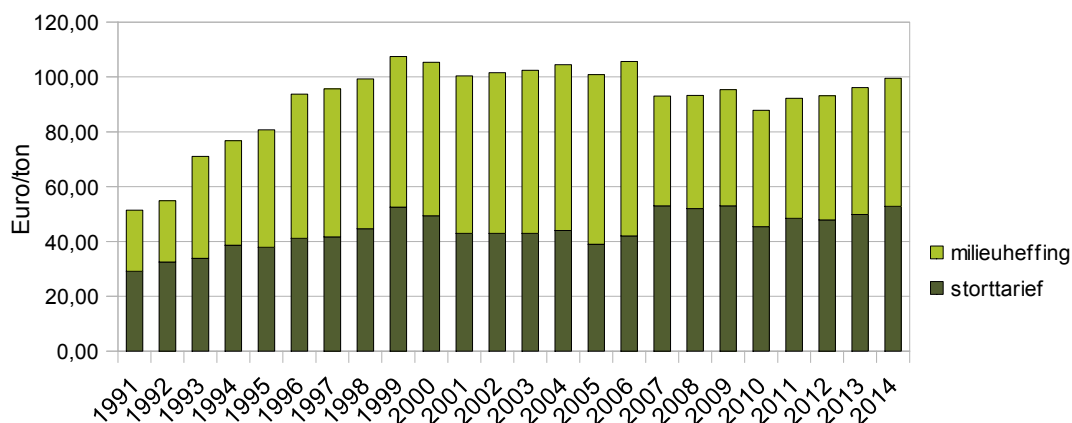
Tabel 7: Verdeling van de aanvoer op categorie 1-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst (in ton).

De hoeveelheid afval afkomstig uit Wallonië is in 2014 gedaald met ca. 19 000 ton. Deze daling is voornamelijk te wijten aan het feit dat er in 2014 vanuit Wallonië geen vliegas en residu's van de grondreinigingscentra meer werden aangevoerd bij Indaver Antwerpen. Daarnaast is er ook een daling van de aanvoer van gevaarlijk, gesolidificeerd afval afkomstig van Wallonië bij Remo (ca 4 000 ton minder).

2.4.4 Tarieven

Op de categorie 1-stortplaatsen wordt het tarief berekend op basis van de samenstelling van de aangeboden vracht, die door bemonstering wordt bepaald. Tussen de verschillende inrichtingen bestaan grote verschillen in de wijze van tarifiering. Er is aan de stortplaatsen gevraagd om een gemiddeld tarief te rapporteren, waarbij elk tarief gewogen is aan zijn respectievelijke aanvoer in 2014. Die gemiddelde tarieven zijn bij de verwerking van de gegevens op hun beurt gewogen aan het aandeel van de verschillende stortplaatsen in de totale aanvoer van afval op deze stortplaatsen in Vlaanderen.

2.4.4.1 Evolutie op de categorie 1-stortplaatsen

Figuur 5: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 1-stortplaats.

Het gewogen gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 52,82 EUR/ton in 2014.

2.5 Stortplaatsen categorie 2 voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen – Stortplaatsen categorie 2 voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen

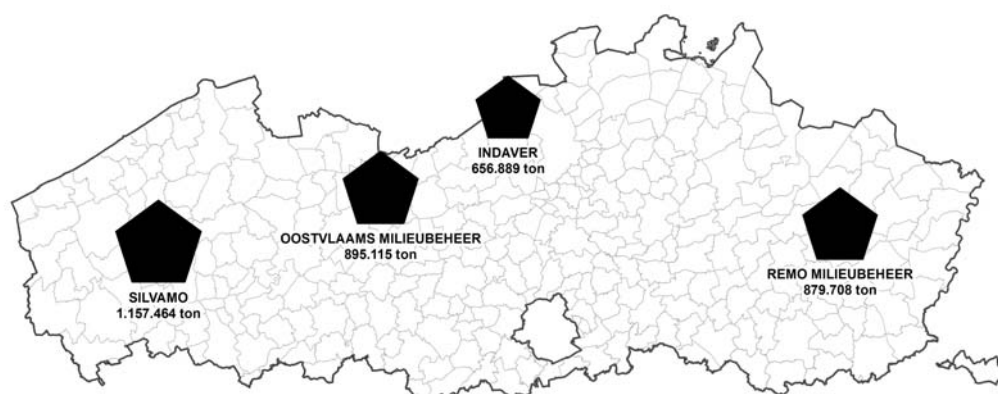
2.5.1 Situering

In 2014 waren er drie categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval (H&VBA-stortplaatsen) vergund (Figuur 6) en vier categorie 2-stortplaatsen voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen (NGABA-stortplaatsen) (Figuur 7).

Figuur 6: stortplaats categorie 2 - huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval. Situatie eind 2014

De locatie van de drie categorie 2 H&VBA-stortplaatsen is weergegeven op Figuur 6. Van deze stortplaatsen zijn er twee uitgebaat door een intergemeentelijke vereniging en één door een private onderneming. De stortplaats van Ilva te Vlierzele (vergund tot 31 december 2013) is nog in afwerkingsfase.

Figuur 7: Restcapaciteit vergunde categorie 2-NGABA-stortplaatsen. Situatie eind 2014

De locatie van de vier categorie 2 NGABA-stortplaatsen is weergegeven op figuur 7. De stortplaats van Inafzo te Zonnebeke werd in 2014 definitief afgewerkt en is in nazorg.

De stortcapaciteit van de nv Silvamo te Kortemark (vergund tot 19 juni 2023) werd in 2014 uitgebreid met 390 000 m³ (deputatiebesluit van 6 februari 2014). Tevens werd vergunning verleend aan Silvamo voor het aanvaarden van een bijkomende afvalstroom, met name bodemas van verbrandingsinstallaties.

2.5.2 Restcapaciteit en aanvoer voor Vlaanderen

	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Totaal
Rest-capaciteit	2 462 001	0	3 032 336	0	0	5 494 337
% aandeel	45%	0%	55%	0%	0%	100%
Aanvoer in 2014	218 136	0	56 805	0	0	274 941
% aandeel	79%	0%	21%	0%	0%	100%

Tabel 8: Capaciteit op 31 december 2014 van de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen, in ton.

In 2014 werd er 274 941ton afval gestort op de drie vergunde categorie 2 H&VBA-stortplaatsen. Dit is ca 157 469 ton minder dan in 2013. Dit verschil kan worden toegeschreven aan de definitieve sluiting van de stortplaats van Ilva (vergund tot 31 december 2013), die in het jaar 2013 een uitzonderlijke sterk verhoogde aanvoer had (namelijk 176 575 ton), met het oog op de finale afwerking eind 2013..

Deze (éénmalige) grote aanvoer van 176 575 ton die in 2013 bij Ilva werd gestort, heeft zich in 2014 niet verdeeld over de andere categorie 2 H&VBA-stortplaatsen, gezien de aanvoer op deze drie resterende stortplaatsen in 2014 slechts met ca 19 000 ton is gestegen ten opzichte van 2013.

De belangrijkste stromen die in 2013 bij Ilva werden gestort zijn: bodemas (53 127 ton), residu van grondreiniging (51 176 ton), asbestcementafval (32 940 ton) en verontreinigde grond (7 817 ton). In 2014 wordt er evenmin een verschuiving vastgesteld van deze anorganische afvalstromen naar de categorie 2 NGABA-stortplaatsen, gezien de aanvoer op deze vier stortplaatsen eveneens gedaald is, namelijk van 373 537 ton in 2013 naar 351 960 ton in 2014. Enkel voor de asbestcementafvalstroom die in 2013 bij Ilva werd gestort, kan mogelijks een verschuiving hebben plaatsgevonden naar de categorie 1-stortplaatsen, gezien deze stroom op de categorie 1-stortplaatsen in 2014 met 35 820 ton gestegen is ten opzichte van 2013.

Van de totale gestorte hoeveelheid op deze categorie 2 H&VBA-stortplaatsen (274 941 ton) werd er 56 323 ton aangegeven als brandbare bedrijfsafvalstoffen in afwijking op de stortverboden. In 2014 werden er aan deze drie stortplaatsexploitanten voor 107 500 ton stortafwijkingen verleend op de stortverboden. Het totaal verleende contingent werd in 2014 dus niet volledig benut.

Voor de categorie 2-stortplaats van Vanheede werd in 2014 gerekend met een dichtheid van 1,31 ton/m³ (zoals werd aangegeven in het jaarrapport). Voor de overige categorie 2 H&VBA-stortplaatsen werd een dichtheid van 1 ton/m³ gehanteerd.

De vergunde restcapaciteit voor de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen bedraagt op 31 december 2014 ca 5,5 miljoen ton.

In 2014 is er opnieuw een stijging van de aanvoer waar te nemen bij Vanheede (namelijk 25 354 ton meer dan in 2013). Dit is hoofdzakelijk te wijten door een stijging van de aanvoer van KSP-glas (gebruikt als tussenafdek) met 14 473 ton, van residu's van de grondreinigingscentra met 7 858 ton en van brandbare recyclageresidu's met 6 251 ton.

Naam	Restcapaciteit (m³) categorie 2- stortplaats	Dichtheid (ton/m³)	Berekende restcapaciteit (ton)
INDAVER- BEVEREN	656 889	1	656 889
OVMB nv	754 929	1,2	895 115
REMO nv	879 708	1	879 708
Silvamo nv	826 760	1,4	1 157 464
Totaal	3 109 286		3 589 176

Tabel 9: Restcapaciteit op de categorie 2-NGABA stortplaatsen, op 31 december 2014.

De totale vergunde restcapaciteit op categorie 2 NGABA-stortplaatsen bedraagt op 31 december 2014 circa 3,1 miljoen m³ of ca 3,6 miljoen ton. Dit is 83 219 m³ meer dan eind 2013. Dit is te wijten aan het feit dat in 2014 de vergunde categorie 2-stortcapaciteit van Silvamo werd uitgebreid met 390 000 m³.

In 2014 werd er 351 960ton gestort op de vergunde categorie 2-NGABA stortplaatsen.

Rekening houdend met de vergunde restcapaciteit eind 2014 op de categorie 2-stortplaatsen (NGABA + H&VBA), namelijk 9 083 513 ton en de totale aanvoer op deze categorie 2-stortplaatsen in 2014, namelijk 626 901 ton, is er eind 2014 nog een vergunde resterende stortcapaciteit voor 14,5 jaar op de categorie 2-stortplaatsen.

2.5.3 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort

	Tonnage	% aandeel
Huisvuil, grofvuil en gemeentevuil	17 620	6%
Recyclageresidu's (brandbaar)	58 669	21%
Recyclageresidu's (niet)brandbaar)	87	0%
Bodemas	44 615	16%
Gemengd bouw- en sloopafval	8 147	3%
Asbestcement	29 477	11%
Niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	4 679	2%
Niet-gevaarlijk, brandbaar niet-gesolidificeerd afval	12 411	5%
Niet-gevaarlijk slib	58	0%
Residu van grondreiniging	47 760	17%
Residu's post-shredder-activiteiten	24 925	9%
Andere	26 493	10%
Totaal	274 941	100%

Tabel 10: Verdeling van de aanvoer op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort, in ton.

Zoals reeds eerder vermeld is de sterke daling van de aanvoer op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen te wijten aan de definitieve sluiting van Ilva op 31 december 2013, waar in 2013 uitzonderlijk een sterk verhoogde aanvoer plaatsvond.

De hoeveelheid gestorte huishoudelijke afvalstoffen is quasi constant gebleven ten opzichte van vorig jaar. Het gaat voornamelijk om niet-brandbaar grofvuil.

De hoeveelheid gestorte bedrijfsafvalstoffen (exclusief bodemas) is dus sterk gedaald ten opzichte van de aanvoer in 2013, namelijk van 305 536 ton naar 212 706 ton. Ook de aanvoer van bodemas is sterk gedaald in 2014, namelijk met 65 274 ton ten opzichte van vorig jaar.

Daarnaast is er een sterke daling ten opzichte van de aanvoer in 2013 van de hoeveelheden gestorte asbestcementafvalstoffen (28 444 ton minder) en van de hoeveelheden gestorte residu's van grondreinigingscentra (43 903 ton minder). Deze daling is ook voornamelijk toe te schrijven aan de definitieve sluiting van Ilva, gezien deze anorganische afvalstromen in 2013 in grote hoeveelheden bij Ilva werden gestort in het kader van de finale afwerking van deze stortplaats.

Aard van de afvalstof	Hoeveelheid categorie 2-NGABA stortplaats
Drinkwaterslib	16
RWZI-slib	7 395
Ander niet gevaarlijk slib	43 992
Bagger- en ruimingsspecie	34 915
Bodemas	9 370
Vliegassen	74 588
Verontreinigde grond (van bodemsanering)	25 112
Residu van grondreiniging	53 731
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	17 616
Recyclageresidu's (brandbaar)	19 462
Shredderafval	1 486
PST-shredderafval	41 464
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet- gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	15 176
Ander niet-gevaarlijk, brandbaar, niet- gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	6 064
Asbesthoudend afval	290
Ander	1 283
Totaal	351 960

Tabel 11: De aanvoer op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in ton.

In 2014 werd 351 960 ton gestort op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen. De aanvoer op deze categorie 2-stortplaatsen is in 2014 gedaald, namelijk met 21 577 ton ten opzichte van 2013.

Deze daling in aanvoer in 2014 is voornamelijk te wijten aan een sterke daling van de hoeveelheden gestort residu's van de grondreinigingscentra, namelijk van 85 667 ton in 2013 naar 53 731 ton in 2014.

De aanvoer van shredderafval (inclusief PST-shredder) op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen is in 2014 eveneens verder gedaald, namelijk met ca 13 600 ton ten opzichte van de aanvoer in 2013. Hierbij daalt de hoeveelheid gestort PST-shredder van 55 107 ton in 2013 naar 41 464 ton in 2014.

De aanvoer van shredderafval (inclusief PST-shredder) is op de categorie 2H&VBA-stortplaatsen in 2014 evenwel gestegen met 3 196 ton. Bijgevolg is de totale aanvoer van shredderafval (inclusief PST-shredder) op alle categorie 2-stortplaatsen in 2014 gedaald met ongeveer 10 000 ton.

De grootste afvalstroom die in 2014 gestort wordt op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen is de stroom vliegassen (21%), gevolgd door de residu's van de grondreinigingscentra (15%).

De hoeveelheid gestort bodemas is bij deze categorie 2-stortplaatsen in 2014 gestegen met 6 880 ton. Toch is er in totaal ongeveer 58 000 ton minder bodemas gestort in 2014 op de categorie 2-stortplaatsen.

Opmerkelijk is dat de aanvoer van de brandbare recyclageresidu's bijna verdubbeld is, namelijk van 10 555 ton in 2013 naar 19 462 ton in 2014 (bij Remo). Terwijl de aanvoer van brandbare recyclageresidu's op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen in 2014 ongeveer met 10 000 ton gedaald is ten opzichte van 2013 (van ca 59 000 ton naar ca 58 000 ton).

2.5.4 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst

	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
Huisvuil + grofvuil + gemeentevuil	17 620	0	0	17 620
Recyclageresidu's (brandbaar)	45 954	8 198	4 517	58 669
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	87	0	0	87
Bodemas	44 615	0	0	44 615
Gemengd bouw- en sloop	6 713	0	1 434	8 147
Asbestcement	28 357	393	727	29 477
Niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	4 679	0	0	4 679
Niet-gevaarlijk, brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	12 279	0	132	12 411
Niet-gevaarlijk slib	58	0	0	58
Residu's van grondreinigingscentra	47 760	0	0	47 760
PST-shredder	24 925	0	0	24 925
Andere (KSP gebruikt als tussenafdek)	18 953	0	7 540	26 493
Totaal	252 000	8 591	14 350	274 941

Tabel 12: Verdeling van de gestorte hoeveelheden op de categorie 2H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort (in ton) en volgens herkomst. (KSP : Keramiek, Stenen, Porselein)

In 2014 is de hoeveelheid gestort afval afkomstig van Vlaanderen gedaald met 158 646 ton. Het betreft voornamelijk een daling van de gestorte hoeveelheden bodemas, residu's van grondreinigingscentra en asbestcementafval.

De hoeveelheid afval afkomstig van Wallonië die in 2014 gestort werd op een categorie 2 H&VBA-stortplaats in het Vlaamse gewest is gedaald met 5180 ton ten opzichte van de gestorte hoeveelheid in het voorgaande jaar. Het betreft vooral een daling van de gestorte hoeveelheid KSP-glas. Daarnaast is in 2014 de hoeveelheid gestort afval afkomstig van het Brussels Gewest vermeerderd met 6 357 ton. Het betreft hier een stijging van de gestorte hoeveelheid brandbare recyclageresidu's.

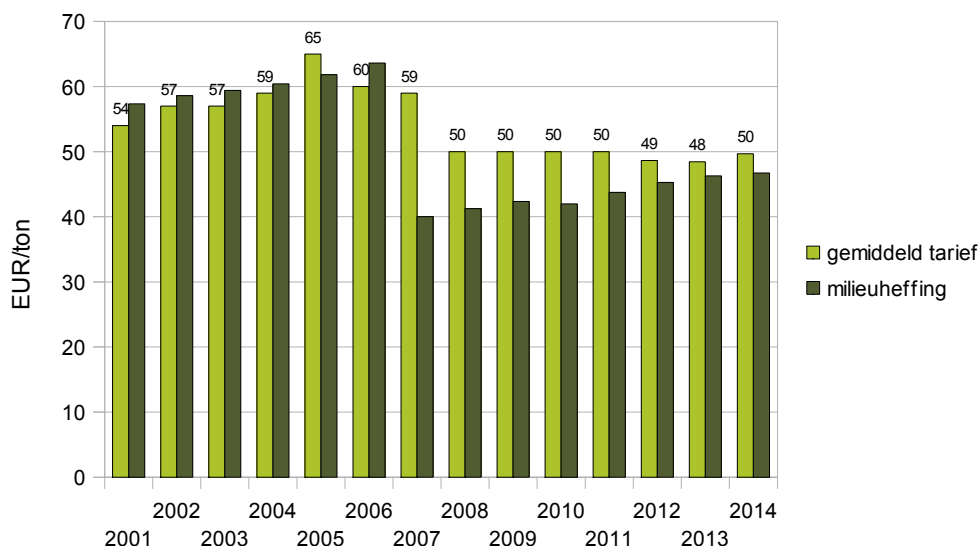
Aard van het te storten afval	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
RWZI-slib	0	7 395	0	7 395
Drinkwaterslib	16	0	0	16
Ander niet gevaarlijk slib	43 992	0	0	43 992
Bagger- en ruimingsspecie	34 915	0	0	34 915
Bodemas	9 370	0	0	9 370
Vliegassen	74 588	0	0	74 588
Verontreinigde grond	14 511	269	10 332	25 112
Residu's van grondreinigingscentra	53 731	0	0	53 731
Recyclage-residu's (niet-brandbaar)	17 616	0	0	17 616
Recyclageresidu's (brandbaar)	19 462	0	0	19 462
Shredderafval	1 486	0	0	1 486
PST-shredder	30 673	3 581	7 210	41 464
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafval)	14 897	0	279	15 176
Ander niet-gevaarlijk, brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafval)	5 480	0	584	6 064
Asbesthoudend afval	290	0	0	290
Ander	1 129	0	154	1 283
Totaal:	322 155	11 245	18 560	351 960

Tabel 13: Verdeling van de aanvoer op categorie 2 NGABA-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst.

In 2014 is de gestorte hoeveelheid afval afkomstig van Vlaanderen gedaald met 8 112 ton. Het betreft voornamelijk residu's van grondreinigingscentra. De hoeveelheid afval afkomstig van Wallonië die in 2014 werd gestort op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in Vlaanderen is gedaald met 21 158 ton. Het betreft een daling van de gestorte hoeveelheid PST-shredder (11 151 ton minder) en van baggerspecie (van 16 774 ton in 2013 naar 0 ton in 2014). Daarnaast is in 2014 de hoeveelheid gestort afval afkomstig van het Brussels gewest vermeerderd met 7 693 ton. Het betreft hier de aanvoer van RWZI-slib.

2.5.5 Tarieven

2.5.5.1 Tarieven voor huishoudelijke afvalstoffen

Figuur 8: Tariefevolutie voor categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.

Het gemiddeld tarief voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen bedroeg in 2014 49,69 EUR/ton (exclusief milieuheffing). Dit tarief is quasi identiek aan het tarief van voorgaande jaren (sinds 2008 was dit 50 EUR/ton). Het betreft hier een beperkte aanvoer van niet-brandbaar grofvuil.

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Aanvoer in ton	114 612	28 771	29 184	27 567	28 977	26 717	29 550	21 161	16 985	17 620

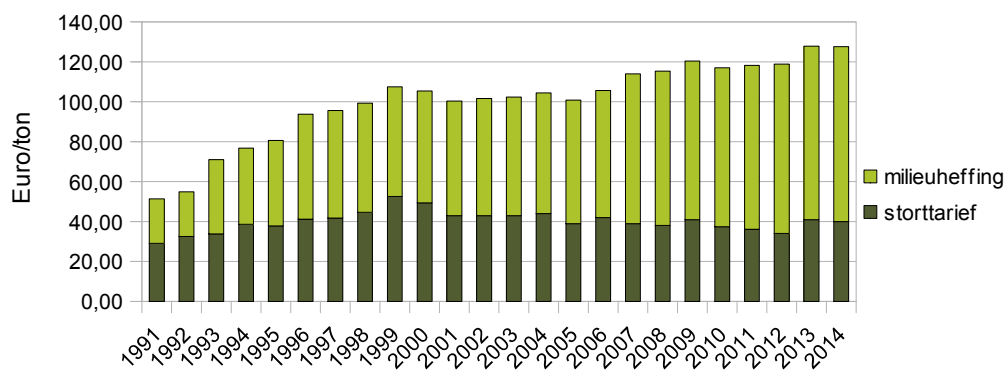
Tabel 14: Aanvoer huishoudelijk afval op categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.

2.5.5.2 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen

Het gewogen gemiddelde storttarief bedroeg in 2014 38 EUR/ton (exclusief milieuheffing en gemeentelijke opcentiemen). In 2013 was dit ca 34 EUR/ton (in 2012 was dit nog 40 EUR/ton). Dit vindt zijn oorzaak in de sterke daling van de aanvoer van bodemas en residu's van de grondreinigingscentra aan verlaagde storttarieven. Bodemassen genieten van een verlaagd tarief aangezien ze gebruikt kunnen worden als tussenafdeklaag en ook omwille van de hogere dichtheid waardoor het ingenomen volume per ton kleiner is. Gemiddeld wordt hiervoor 21 EUR/ton betaald.

PST-shredder wordt op twee categorie 2 H&VBA-stortplaatsen gestort. Het storttarief voor PST-shredder bedraagt gemiddeld 45 EUR/ton.

2.5.5.3 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen op de categorie 2-NGABA stortplaatsen

Figuur 9: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 2 NGABA-stortplaats.

Het gewogen gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 40 EUR/ton in 2014. In 2013 was dit 41 EUR/ton.

PST-shredder (en shredderafval) wordt op tweecategorie 2-NGABA-stortplaatsen gestort. Het storttarief voor PST-shredder op die twee stortplaatsen bedraagt gemiddeld 37 EUR/ton (voor shredderafval is dit ook 37 EUR/ton).

2.6 Stortplaatsen categorie 3

2.6.1 Situering

In Vlaanderen waren er in 2014 vier vergunde categorie 3-stortplaatsen die opengesteld zijn voor derden.

De locaties van de vier operationele stortplaatsen zijn op Figuur 10 afgebeeld. De grootte van het symbool staat in verhouding tot de restcapaciteit eind 2014.

Figuur 10: Restcapaciteit vergunde categorie 3 stortplaatsen (ton/jaar). Situatie 2014.

2.6.2 Capaciteit en aanvoer

	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Totaal
Tonnage	0	698 564	0	22 735	22 500	743 799

Tabel 15: Vergunde restcapaciteit categorie 3-stortplaatsen per provincie (in ton).

De vier categorie 3-stortplaatsen hebben eind 2014 een totale restcapaciteit van ca 743 000 ton.

Op deze vier stortplaatsen werd in 2014 26 712 ton afval gestort is. Dit is 11 601 ton minder dan in 2013. Deze daling is voornamelijk te wijten aan de verlaagde aanvoer bij De Kock en Gielen.

De totale aanvoer op de categorie 3-stortplaatsen bestaat voor 57 % (15 289 ton) uit asbestcementafvalstoffen. Deze hoeveelheid wordt gestort op twee categorie 3-stortplaatsen, namelijk: 825 ton in de provincie Vlaams-Brabant en 14 464 ton in de provincie Oost-Vlaanderen. Het overige aandeel betreft inerte afvalstoffen vanuit de bouwsector.

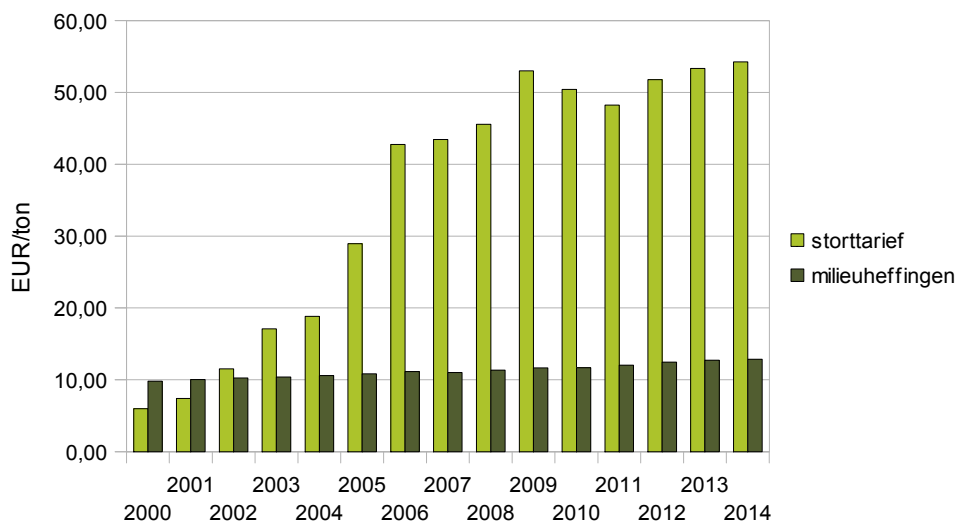
Zoals vereist door de milieuwetgeving (VLAREM II), worden de asbestcementshoudende bouwafvalstoffen in een apart stortvak gestort op de daartoe vergunde categorie 3-stortplaatsen. Dit asbestcementafval wordt dagelijks afgedekt met zuivere, niet-verontreinigde afdekgronden.

Bij Balegro werd in 2014 een groot gedeelte van de stortplaats verder opgevuld en afgewerkt met niet-verontreinigde uitgegraven bodem.

Rekening houdend met het huidige aanvoerritme, volstaat de beschikbare categorie 3-restcapaciteit ruim voor de komende 28 jaar.

2.6.3 Tarieven

2.6.3.1 Evolutie

Figuur 11: Tariefevolutie voor categorie 3-stortplaatsen.

Het gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 54,27 EUR/ton in 2014. Dit bedrag is hoger dan het gemiddeld storttarief op een categorie 2-stortplaats. Dit komt voornamelijk door het hoge storttarief voor het storten van asbestcement en de grote hoeveelheid asbestcement in de aanvoer op de categorie 3-stortplaatsen.

Dit gemiddeld tarief wordt met ca 24 % vermeerderd door de milieuheffing die in 2014 12,86 EUR/ton bedroeg.

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Aanvoer in ton	87 393	71 348	76 427	63 289	50 330	28 726	38 055	36 460	38 313	26 712

Tabel 16: Evolutie aanvoer op categorie 3-stortplaatsen.

3 Besluit: het verwerken op categorie 2 H&VBA-stortplaatsen en in verbrandingsinstallaties in 2014

	Verbranden in (13) afvalverbrandingsinstallaties		Storten op (3) categorie 2 H&VBA-stortplaatsen		Totaal verwerkt
	Ton	% t.o.v. totaal verwijderd (per stroom)	Ton	% t.o.v. totaal verwijderd (per stroom)	Ton
Huisvuil + grofvuil + gemeentevuil	814 646	98	17 620	2	832 266
RWZI-slib + ander slib	206 661	100	58	0	206 719
Recyclage-residu's (brandbaar)	688	1	58 669	99	59 357
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)			87	100	87
Niet-risicohoudend medisch afval	13 139	100	0	0	13 139
Bodemassen	0	0	44 615	100	44 615
Gemengd bouw- en sloofafval	0	0	8 147	100	8 147
Asbestcement	0	0	29 477	100	29 477
Verontreinigde grond (niet-reinigbaar)	0	0	0	0	0
Residu grondreiniging	0	0	47 760	100	47 760
Shredder + PST-shredder	11 276	31	24 925	69	36 201
Andere bedrijfsafvalstoffen	1 267 227	97	43 583	3	1 310 810
Totaal	2 315 354	89	274 941	11	2 590 295

Tabel 17: Aandeel storten en verbranden per afvalsoort.

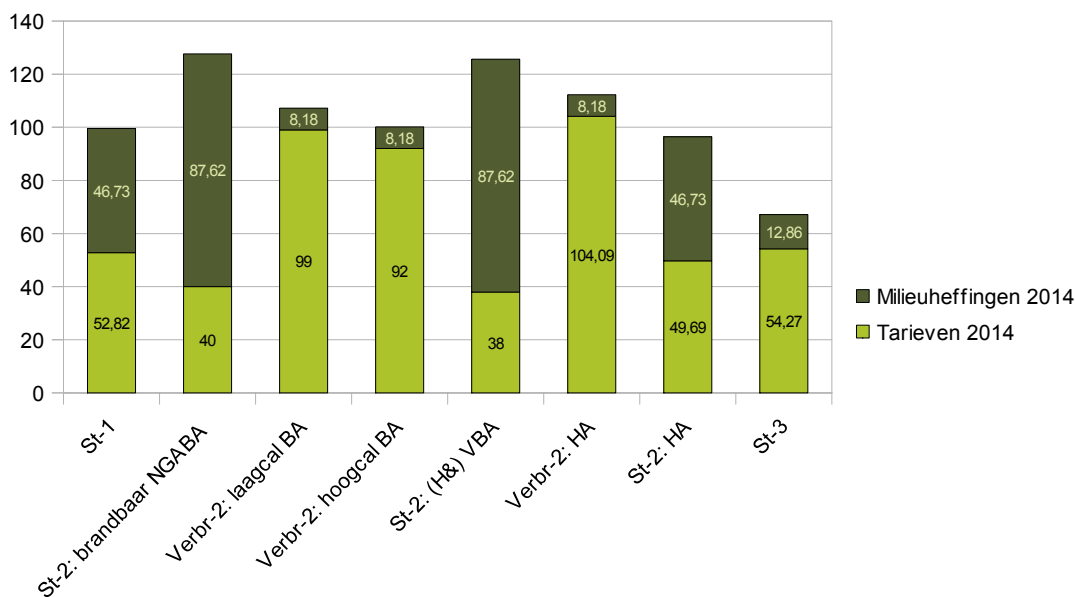
In dit overzicht zijn sinds de editie over 2010 de verbrandingscapaciteit van SLECO, Electrawinds en Stora Enso mee in beschouwing genomen.

Onder “andere bedrijfsafvalstoffen” wordt bij “verbranding” voornamelijk HCA, laagcalorisch bedrijfsafval en houtafval bedoeld. Onder “andere bedrijfsafvalstoffen” wordt bij “storten” een brede range van zowel brandbare als niet-brandbare niet-gesolidificeerde bedrijfsafvalstoffen verstaan.

De hoeveelheid “Shredder en PST-shredderafval” die hier opgenomen is, heeft enkel betrekking op de hoeveelheid die in de dertien afvalverbrandingsinstallaties en de drie categorie 2 H&VBA-stortplaatsen verwerkt is. Verder werd er nog een grote hoeveelheid op categorie 2 NGABA-stortplaatsen gestort (42 950 ton).

Dezelfde redenering kan gevolgd worden voor de hoeveelheid “brandbare recyclageresidu's”. Verder is de hoeveelheid van deze brandbare recyclageresidu's op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in 2014 met ca. 10 000 ton gestegen, namelijk van 10 555 ton in 2013 naar 19 462 ton.

In 2000 werd er 1 024 994 ton verbrand in de huisvuilverbrandingsinstallaties (43%), en 1 354 366 ton (57 %) gestort op categorie 2 H&VBA-stortplaatsen. Door een doorgedreven afvalbeleid met veel aandacht voor recyclage en preventie en de uitbreiding van de verbrandingscapaciteit door efficiëntieverhoging is deze verhouding in 2014 geëvolueerd naar 89 % verbranden versus 11 % storten. Het aandeel gestort afval is sterk gedaald t.o.v. 2013. Dit is te wijten aan de sluiting van de stortplaats van ilva eind 2013, waarbij éénmalig in 2013 een uitzonderlijk verhoogde aanvoer van anorganische afvalstoffen plaats vond.

Figuur 12: Overzicht tarieven en milieueffingen (in EUR/ton) in 2014. (BA = bedrijfsafval; HA= huishoudelijk afval)

In Figuur 12 wordt een overzicht gegeven van de verwerkingsprijzen voor storten en verbranden (tarief + milieueffing) in de verschillende verwerkingsinrichtingen in 2014.

Verschiedende afvalstoffen kunnen nog steeds aan een verlaagd heffingstarief gestort worden; deze zijn niet opgenomen in bovenstaande figuur.

De afvalstoffen die in bovenstaande figuur opgenomen zijn onder de term “St-1” en “St-3” hebben betrekking op niet-brandbare afvalstoffen die respectievelijk op categorie 1-stortplaatsen en op categorie 3-stortplaatsen terecht gekomen zijn.

De afvalstoffen die in bovenstaande figuur opgenomen zijn onder de term “St-2:HA” hebben betrekking op niet-brandbaar grofvuil dat op categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval terecht gekomen is.

De overige gegevens hebben betrekking op brandbaar afval.

Bijlage 1: Lijst van tabellen

Tabel 1: Verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafval van derden. Situatie 2014	10
Tabel 2: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Situatie 2014	11
Tabel 3: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2014	12
Tabel 4: Verdeling aanvoer naar de afvalverbrandingsinstallaties volgens afvalsoort (in ton). Situatie 2014	12
Tabel 5: Restcapaciteit op de categorie 1-stortplaatsen op 31 december 2014.	17
Tabel 6: De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen in ton.	18
Tabel 7: Verdeling van de aanvoer op categorie 1-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst (in ton).	19
Tabel 8: Capaciteit op 31 december 2014 van de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen, in ton.	22
Tabel 9: Restcapaciteit op de categorie 2-NGABA stortplaatsen, op 31 december 2014.	23
Tabel 10: Verdeling van de aanvoer op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort, in ton.	24
Tabel 11: De aanvoer op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in ton.	25
Tabel 12: Verdeling van de gestorte hoeveelheden op de categorie 2H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort (in ton) en volgens herkomst. (KSP : Keramiek, Stenen, Porselein)	27
Tabel 13: Verdeling van de aanvoer op categorie 2 NGABA-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst.	28
Tabel 14: Aanvoer huishoudelijk afval op categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.	29
Tabel 15: Vergunde restcapaciteit categorie 3-stortplaatsen per provincie (in ton).	31
Tabel 16: Evolutie aanvoer op categorie 3-stortplaatsen.	32
Tabel 17: Aandeel storten en verbranden per afvalsoort.	33

Bijlage 2: Lijst van figuren

Figuur 1: Verwerkingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2014	11
Figuur 2: Tariefevolucie voor huishoudelijke afvalstoffen in verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Situatie 2014	13
Figuur 3: Tariefevolucie voor bedrijfsafvalstoffen in verbrandingsinstallaties. Situatie 2014	14
Figuur 4: Restcapaciteit vergunde categorie 1-stortplaatsen. Situatie eind 2014.	17
Figuur 5: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 1-stortplaats.	20
Figuur 6: stortplaats categorie 2 - huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval. Situatie eind 2014	21
Figuur 7: Restcapaciteit vergunde categorie 2-NGABA-stortplaatsen. Situatie eind 2014	21
Figuur 8: Tariefevolucie voor categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.	29
Figuur 9: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 2 NGABA-stortplaats.	30
Figuur 10: Restcapaciteit vergunde categorie 3 stortplaatsen (ton/jaar). Situatie 2014.	31
Figuur 11: Tariefevolucie voor categorie 3-stortplaatsen.	32
Figuur 12: Overzicht tarieven en milieuheffingen (in EUR/ton) in 2014. (BA = bedrijfsafval; HA= huishoudelijk afval)	34